

ÜLÉSSZAK

Csendes az országház. A képviselők a közelmúltban végezték el nyári ülésükön az elmúlt év zárszámadását, amit ugyan termelőszövetkezetek, vállalatok, intézmények igyekeztek korábban letudni, de mégis az az igazi szívét bizsergető, amikor mindenki pénztárcájáról szó van. A szerkesztőségből hazafelé menet oda is nyúltam a zsebemből, helyemre a bukcsa, mert csábított az utazás vágya. S mire a kulcs a zárba kerül, körültekintő vita után elkészült beszámoló az elmúlt esztendő zárszámadásáról.

Csengővel adtam jelt a család nyári ülésének kezdetére, s előterjesztetem expozéját. Előjáróban igyekeztem leszögezni, hogy jó irányban haladunk, de sok a megoldásra váró feladat. Erről már korábban a gyerekek is interpelláltak, ám a játékok súlyos minőségére adott magyarázatomat: „A gyerekek ehhez nem értenek...” — nem fogadták el, így megegyeztünk, hogy később újabb vizsgálódás után a témára visszatérünk. Részletesen taglaltam, hogy a megváltozott, nehezebb körülmények között erősödött a központi iránymutatás, ami abból is látszik, hogy a lakótelep új telefonközpontot kapott, ezáltal szélesedtek kapcsolataink.

Szomorúan kellett megállapítani, hogy a család külkereskedelmének egyensúlya tavaly sem javult, főként az import növekedett, hiszen az ország határain túl két alkalommal is vásároltunk néhány üveg sörrel, pár tekeres tapétát. Külön bekezdést szenteltem a takarékoságnak. Nálunk a munkaerővel való nyári üdülésre fektettünk különösen nagy hangsúlyt az elmúlt évben. A rendelkezésre álló munkaidőalap hatékonyabb kihasználása érdekében került sor legnagyobb beruházásunk megvalósítására, az automata mosógép beszerzésére.

Ezzel a beruházással munkáról szóló passzusokhoz értem, amit külön részletes vizsgálat tárgyává tettem. Sajnos, családunkban is elhúzódtak egyik-másik nagyobb lélegzetű vállalkozás előkészítése, amely zömrel a szemléletben meglévő fogyatékoságokra vezethető vissza. Lassan tervezzük, s mire nyélbe ütünk a beruházást, máris pénzügyi problémákkal küzdünk. Örvedetes, ellenben, hogy hitelképességünk nem romlott, s az OTP a gyorsan megtérülő mosógép-beruházás jelentős hányadát finanszírozta. Mint később a vitánkból is kiderült: az elkövetkező időszakban e területen nagyobb következetességre, mérték tartásra van szükség, mert egyébként az ötödik ötéves tervre megszabott célkitűzések valóra váltása még ve-

szélybe kerülhet, amit ugyancsak restellenék.

Felhívtam a figyelmet a belső tartalékok mozgósítására, a gazdálkodás szüntelen javítására. A különböző szabályozók, ösztönzők tanulmányozása után arra az elhatározásra jutottunk, hogy elsősorban a költségek csökkentése a járható út, s a meglévő adott-ságaink jobb kihasználása. Így nyáron nem fűtünk, télvíz idején mellőzzük a jégkockagyártást, a szalonnasütések alkalmával élünk a kooperáció adta lehetőségekkel. Az egyszerű munkamegosztásban egyébként is sikerült, előbbrelépünk: a mosogatást, takarítást, a kölcsönös előnyök betartásának elve jellemzi. (Csak zárójelben: a legnagyobb kedvezményt tavaly sem sikerült kicsikarnom.)

Életszínvonalunk az előirányozottaknak megfelelően alakult. Kielegítő volt az árulatlásunk növekedett, a család egy főre jutó kenyér, tej, hús, zöldség, cipőpálya, rákogumi, villanyizó, sajtótermék fogyasztása. A készletgazdálkodásról csak annyit, hogy a vasárnapi ebéd mindig kész lett.

Osszességében megállapíthatom, hogy a család háztartása tavaly sem borult fel. Ez csak egy üveg málnaszörpről mondható el, amit néhány pohár szavatossági időn túl tartott konzervvel egyetemben írtunk a veszteségek listájára.

Az expozémat követően az ülészak valamennyi résztvevője szót kért. Elsősorban azt hangsúlyozták, hogy a helyzetfelismerés, a cselekvés és a döntés még mindig hosszú időt vesz igénybe. Példának említették a múlt nyári üdülést, amelyet két hónapig terveztünk, egy hónap alatt döntöttünk benne, mégsem lett belőle semmi. Az egyik hozzászóló firtatni kezdte kereseti viszonyaim alakulását, amellyel kapcsolatban az összehangolt elmondhattam: érvényesül a szociális elosztás elve, s így a beruházási tevékenységünkre a recept: addig nyújtózkodjunk ameddig az új takarónk ér.

Végezetül megállapodtunk, hogy a tervciklus második évére kitűzött célok helyesek voltak, s ha a végrehajtásban akadnak is zökkenők, mindent egybevetve eredményes év volt a tavalyi. Több napirend nem lévén, bezártam a nyári ülészakot, jó pihenést kívánva valamennyiünknek.

Most jut eszembe: a szavazásról teljesen megelégedtem, hogy egy őszig furdallhat a kíváncsiság, hogy a család tagjai elfogadták-e a beszámolómat?

Szabó Gyula

Nagyobb tisztaságot

Verejtékesepp a homlokán...

A pokol tüzénél is melegben izzik a kemence, mégis lehet szeretni. Vasszagú tüztől fényes ott a levegő, amelytől a kohósok vére megpezdül amikor beleszagolnak. Küzdelemre biztató pezsgés. Legyőzni a forrón izzó vasat, megszelídíteni, haszonra készíteni. Kavargatják a gondolatait, megállt az egyes kemence előtt. Fél évvel ezelőtt innen vitték el a mentők. Nem emlékezett rá, hogyan, csak a testét marcangoló fájdalmat nem tudta elfelejteni. Akkor már nem hallotta az izzó grafit vonító zúgását, nem érezte a frissen csapott szilícium szagát és nem is látott. Elvesztette eszméletét, csak a kórházi ágyon tért magához.

És most ismét ott áll a kemence előtt. Felkötötte a bőrkötényt, fejére tette a védősapkát meg a színes szemüveget. Lábszárára is felcsatolta a védőbort és készült a csapolásra. Egy lépést tett a szerszám felé és akkor érezte, hogy ver a szíve, merevebbek a mozgulatai. Nyugtatta magát amikor felnézett a kemence nyílására, amely vakítóan izzott. Legördült arcán az első verejtékesepp. Érezte, hogy a testét is elönti a hőség. És akkor észbe jutottak Angyal Nándornak, a művezetőnek a szavai: „Nem baj, az a jó ha átnevesszük a tested, a kicsapódó szikrát elfojtja. Csak dőlj előre, hogy a ruha ne tapadjon a bőrdőhöz...”

Megtömdött a füle a kohó izzó zúgásával, nyúlt a tömővas után. Indulni kell. Ingett az összekötőjének, aki máris mögötte állt. Minden mozgulata pontos és kimért volt, csak ő hitte, hogy kapkodik. Szétekintett a csarnokban. Ködszerűen szitált a

Egyenlő feltételek mellett

Gresina Istvánnak, a rétsági járási hivatal elnökének nyilatkozata

A nemzetiségi szövetségek ez év őszén tartják kongresszusukat. Ez, valamint a párt Politikai Bizottságának ez év januárjában a nemzetiségi politikánk néhány időszerű kérdéséről hozott határozata készített arra, hogy ezzel a témával foglalkozzunk a rétsági járásban. Ezért munkatársunk kérdéseket intézett Gresina Istvánhoz, a rétsági járási hivatal elnökéhez, hogy áttekintse a nemzetiségi politika rétsági járási megvalósítását.

— **Hogyan jellemzi a nemzetiségi politika megvalósítását a rétsági járásban?**

— Nemzetiségi politikánk az ország általános gazdasági, politikai és kulturális fejlődésén, a párt következetes internacionalista politikáján alapul. Pártunk nemzetiségi politikájának legfőbb eredménye, hogy hazánkban, de a járásunkban is a gyakorlatban valósul meg a nemzetiségi gazdasági, politikai és kulturális egyenjogúsága. Általános és különös igényeikkel, felemelkedésük és egyenjogúságuk biztosításával, integrálódásuk szervezésével járásunk párt-, állami és társadalmi szervezetei rendszeresen és tudatosan foglalkoznak. Nemzetiségi dolgozóink részesei az utóbbi évtizedben járásunkban végben fordított fejlődésnek; a járás iparosításának, a tsz-eink megszilárdításának, szellemi kultúránk jelentős gyarapodásának.

— **Milyen fejlődésről és gondokról tud szólni?**

— Tudni kell, hogy a rétsági járás 25 községe közül 12-ben nemzetiségi élnek együtt — magyarok, szlovákok és németek — nagyon harmonikusan, munkájukat példamutatóan végezve és politikai jogukat a magyarokkal együtt, egyenlő feltételek között gyakorolva. Tíz községben szlovák, kettőben német anyanyelvű, a lakosság. Ezekben a községekben a lakosság 35–37 százaléka beszéli a nemzetiségi nyelvet. Van azonban olyan településünk is, mint például Ósagárd, Legénd, ahol a népesség 60–90 százaléka szlovák anyanyelvű.

Jelentős változások következtek be a lakosság,

ezen belül is a nemzetiségi élet- és munkakörülményeiben, ami teljesen összhangban van a járás gazdasági fejlődésével. Különösen felgyorsult a nemzetiségi községek általános fejlődése. Ezekben a településeken több oktatási, művelődési és szociális objektum épült, de fejlődött a községek kommunális ellátottsága is. Az elmúlt ötéves tervben jelentősen előrehaladt Bánk, Felsőpetény, Szendehely és Nógrád. Az utóbbi időben egész sor felújítást végeztünk Felsőpetényben, Szendehelyen, Nógrádsápon, Keszegen és Nőtincsen. Bánkon 40 személyes motel és új posta épült, Nézsán folyamatban van egy iker pedagóguslakás építése. Az átépítések, a korszerűsítések, de az új létesítmények is elsősorban gyermekintézmények, óvodák — iskolák, több helyen a kulturális életet is szolgálják. A lakosság minden fejlesztési és egy sor más közegésztési feladat megvalósításához jelentős társadalmi munkavégzéssel anyag- és pénzfelajánlással járult hozzá.

Az elért eredmények mellett látni kell meglévő gondjainkat, a jogos igények kielégítését. Így Nézsán a művelődési ház, Nőtincsen az iskola építése jelent számunkra fontos feladatot. Reméljük, e téren is előbbre tudunk lépni a közeljövőben.

— **A nemzetiségi jelen vannak a közéletben, a kulturális életben. Mi erről a véleménye?**

— A helyi gazdasági egységek, tanácsai és intézményi vezetésben, a párt és társadalmi vezető testületekben számarányuknak megfelelően végzett munkájuk és felkészültségük szerint kapnak helyet a nezetiségi. A

nemzetiségi községek 133 tanácstagja közül 81, a nemzetiségi lakosságot átfogó három közös községi tanács hat tisztségviselője közül négy nemzetiséginek vallja magát. A népfrentbizottságokban, a KISZ-ben, a Vöröskeresztben igen aktívan tevékenykednek a közérdekek megvalósításáért. A népfrentmozgalomban például arányuk megközelíti a 60 százalékot.

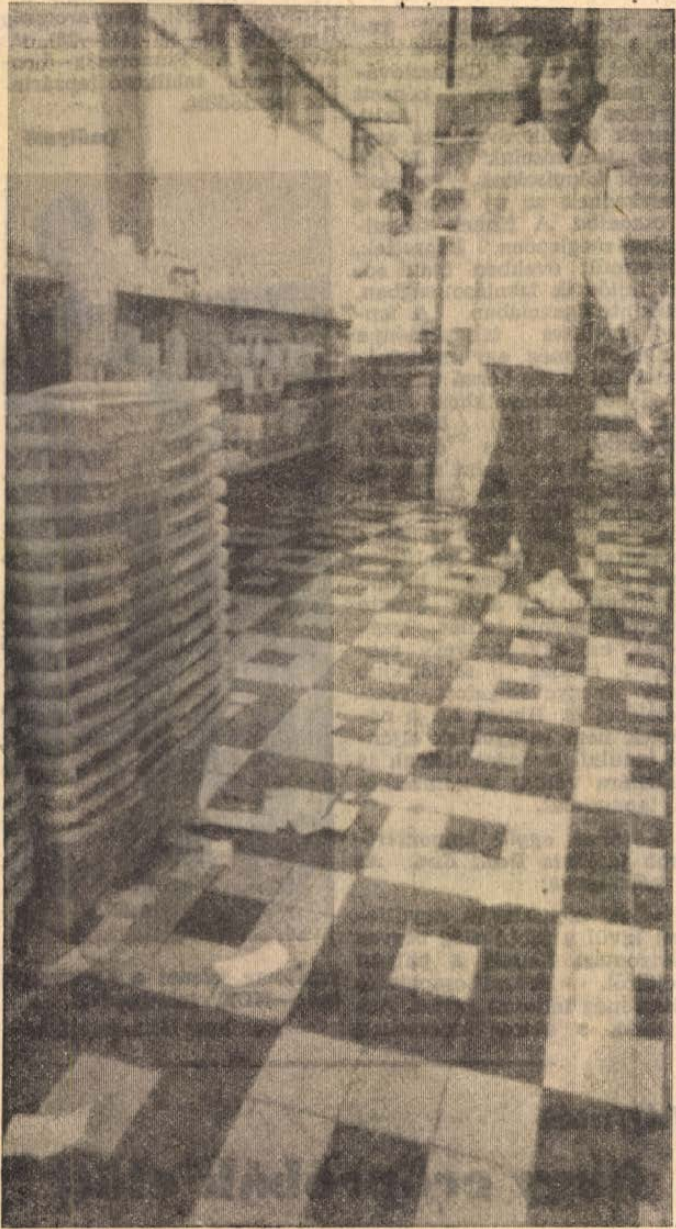
Jelentős és elismerésre méltó a szerepek a kulturális területen, különösen a nemzetiségi kultúra, a népművészeti hagyományok ápolása terén. Járásunkban 1967-től évente nagy sikerrel és közönség részvétellel kerül megünneplésre a nemzetiségi nap, amely már túlnőtt a megye határain is. Örömrökre szolgál, hogy szervezésébe járási, megyei és országos szervek, sőt a nemzetiségi szövetségek is részt vesznek.

Nemzetiségi csoportjaink közül eddig a legkiemelkedőbb eredményt a nézsali asszonykórus érte el a nívódíj megszerzésével. Hasonló sikert könyvelhet el magának a legendai kórus. De sorolhatnám eredményeinket és gondjainkat, hiszen mind a kefével találkoztunk a járásban. Például visszaesett a berkenyei vegyes kórus. Gond jelentkezik a nógrádi asszonykórus és a banki együttes működésében. De úgy gondoljuk, hogy ezek a gondok megoldhatók, hiszen az összkép azt mutatja, hogy elismerésre méltó a nemzetiségi községekben működő csoportok lelkes tevékenysége.

A nemzetiségi szövetségek őszi kongresszusaira készülő megállapíthatjuk, hogy jelentős eredményeket értünk el a nemzetiségi körében végzett politikai munkában, hogy sikeresen hajtottuk végre járásunkban a Politikai Bizottság határozatát.

Mind ezekből kiemelkedő és példamutató, aktív közéleti szerepléssel válték ki részüket a rétsági járás nemzetiségi lakosai, melyért ezúton is elismerést érdemelnek — hangsúlyozta Gresina István.

S. L.

A Rétságon sétáló járókelők szinte úgy érzik magukat, mint-ha idegen országban járnának. A nagyközség főutcáján egymást érik a külföldi rendszámú gépkocsik, lépten-nyomon idegen szó hallatszik. A központban levő ABC-kisáruházban úgy látszik szintén nagy forgalmat bonyolítanak, mert alig érnek rá a takarításra, az üzlethelyiség tisztaságának őrzésére. Gyakorta vetülük észre, hogy a kövezet piszkos, a papírhulladék — főleg a pénztárak környékén — nem éppen takaros házigazdára utal. Az üzlet előtt is elszórt tejeszacskók, papírdarabok csúfítják a környezetet. Jó volna, ha az önkiszolgáló kereskedelmi létesítményben nemcsak arra ügyelnének az eladók, hogy a polcokról mit lehet vásárolni.

— kj. —